

Kırmızı Gözlü Bulutlar

5+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef

Kırmızı Gözlü Bulutlar

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-975-11-5559-7

Genel Yayın No: 7482

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 1531

Yayın Yönetmeni: Mehmet Nezir GÜL

Editör: Dr. Murat AĞAR • Ahmet KAYA

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Doç. Dr. Evrim Ölçer ÖZÜNEL

Tashih: Erdoğan MURATOĞLU

Yayına Hazırlayan: Murat TANRIKOLOĞLU • Serap ERDEGER • İsmail YILDIRIM

Yalçın ÇINAR

Resimleyen: Rümeysa ABİŞ

Grafik-Dizgi-Tasarım: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

info@afsmedya.com • www.afsmedya.com

Baskı: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

*Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde
Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.*

O gün de daha önce ailesiyle birlikte evinde geçirdiĐi
günler gibiydi. Neredeyse olağandışı hiçbir Şey olmamıştı.
B y kannesinin yanlışlıkla babasının çorapları giymesi
dışında her Şey, olması gerektiği gibiydi.

Kardeřiyle birlikte okuldan geldiklerinde yine banyoyu ilk kim kullanacak yarışı yapmışlardı.

Okul kıyafetlerini çıkarttıktan sonra masanın üzerindeki bir bardak sütü içip yaz sonunda balkonda kuruttukları kayısı ve dut kurularından yemişlerdi.

Sonra bir saat evlerinin bahçesinde arkadaşlarıyla oyunlar oynamışlar, kurtlar gibi acıkarak tekrar eve dönmüşlerdi. Ailecek yemek yemiş, biraz sohbet etmişlerdi. Yani her şey gerçekten olması gerektiğı gibiydi.

Uyumadan önce büyükanneleri
masal bile anlatmıştı.
Deniz, büyükannesinin anlattığı masalın
huzuruyla uykuya dalmıştı.

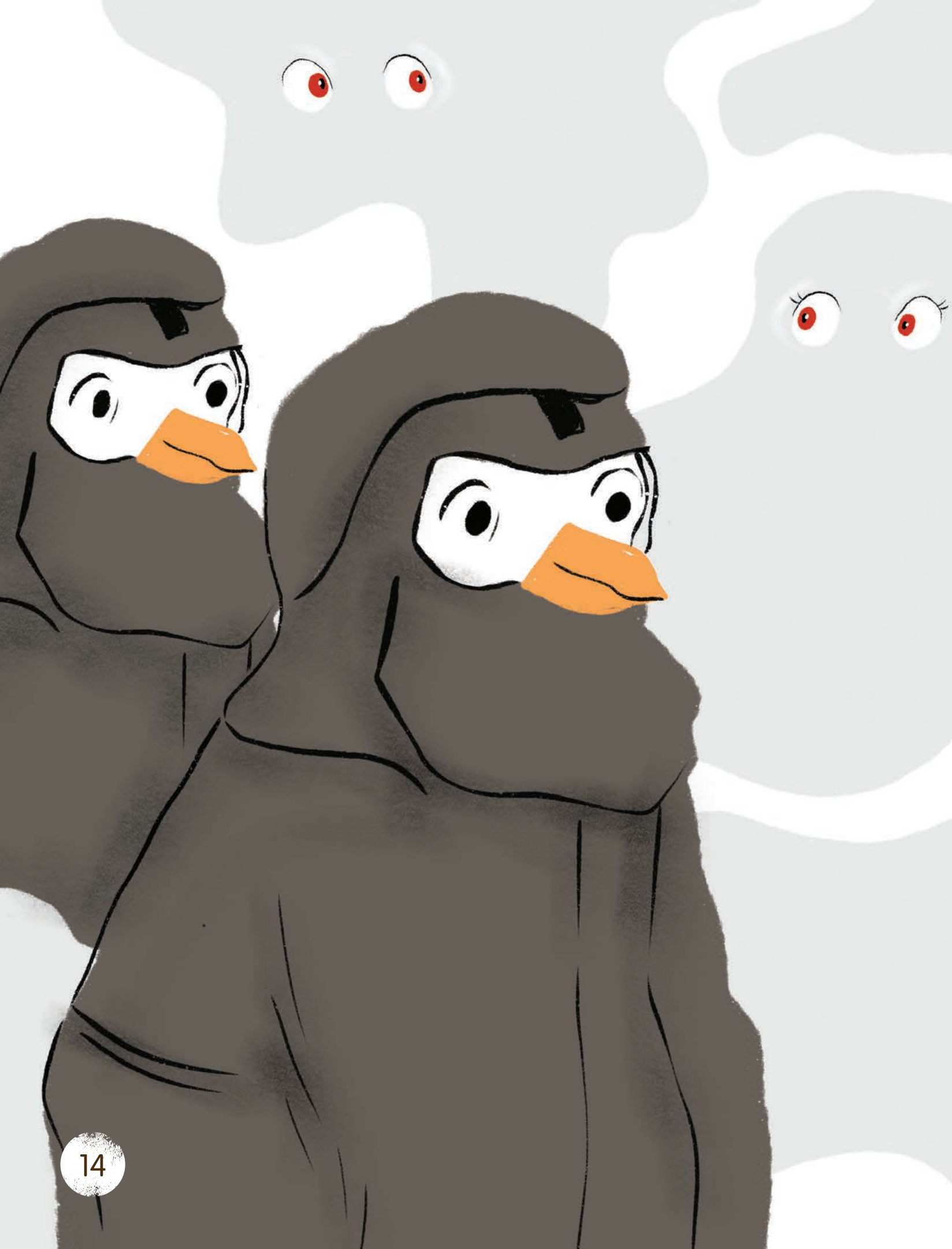

Aynı odada yattığı kardeşi Güneş de çoktan uyumuştı.
Bir süre sonra boğazında yanma ve sıcaklık hissiyle
gözlerini açtı. Pencereden girmeye çalışan kırmızı gözlü
bulutlara anlam veremedi önce.

O kadar çoktular ki. Daha önce hiç kırmızı gözlü bulut görmemişti. Yine daha önce gece bulutlar hiç odalarına girmemişti. Henüz ne olduğunu bile anlamamıştı ki kocaman filler hortumlarıyla pencereden odaya su fışkırtmaya başladılar.

Birden Deniz, kardeşi Güneş'i hatırladı. Gözleri onu aradı odada. Neyse ki o, hâlâ yatağındaydı. Önce kardeşini uyandırdı. O sırada anne ve babası onların odasına gelmişlerdi. Birbirlerine sımsıkı sarıldılar. Annesi onlara yardımın gelmek üzere olduğunu söyledi. Biraz olsun içi ferahlamıştı. O anda kırmızı gözlü bulutların arasından kendilerine doğru gelen kanatlı bir kuşa benzeyen iki gölge fark etti.

Üstelik bu kuşlar uzun boylu bir zürafanın tepesinde durmuş, kırmızı bulutları aşmaya çalışıyorlardı. Deniz annesine sarılmış bekliyordu. Gölge kanatlı kuşlar yaklaştıkça biraz ürkmüştü ama kuşlardan biri ona güven veren bir sesle, "Hadi elini uzat, sarıl bana." dedi. Deniz annesinin kucağından o güven dolu sese doğru elini uzattı.

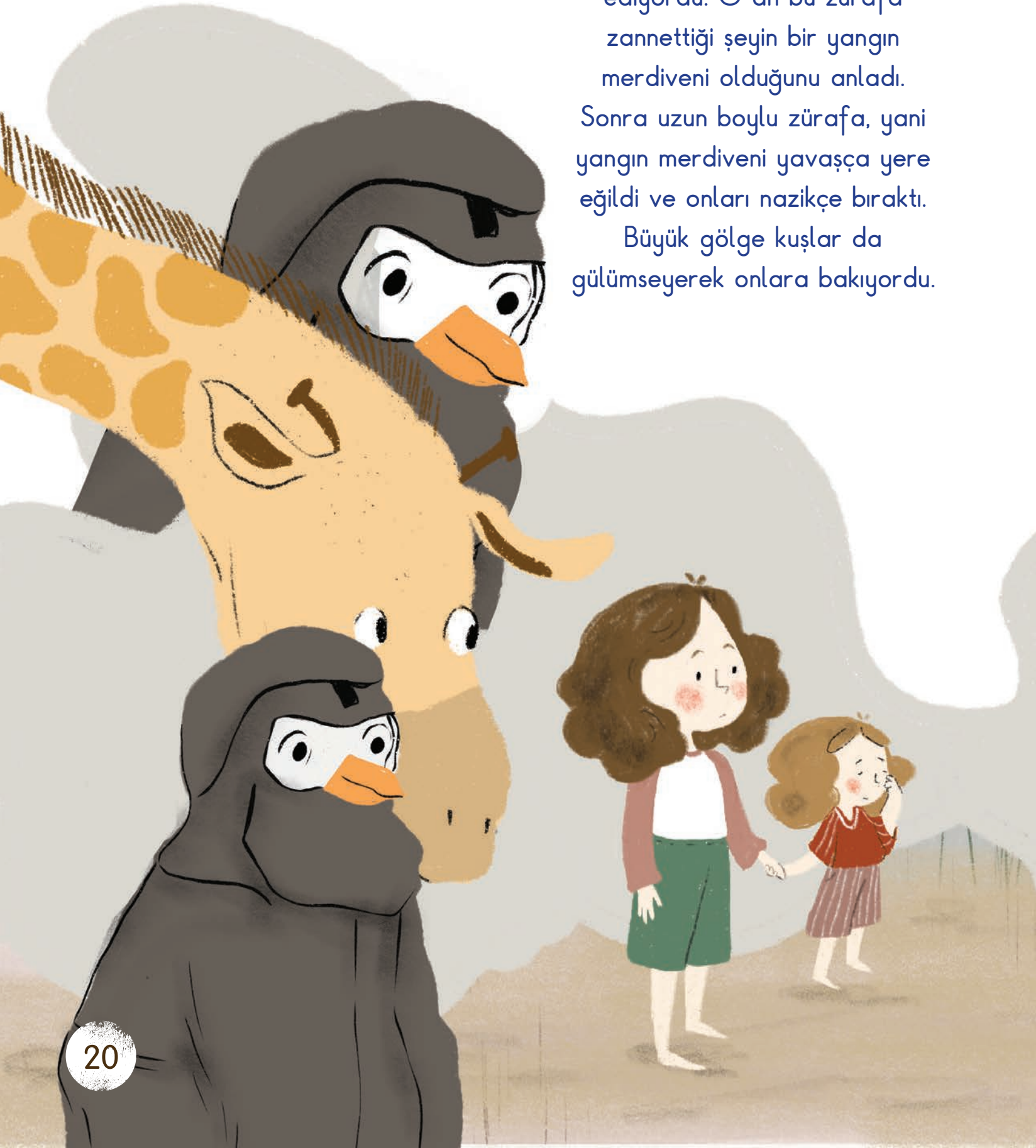

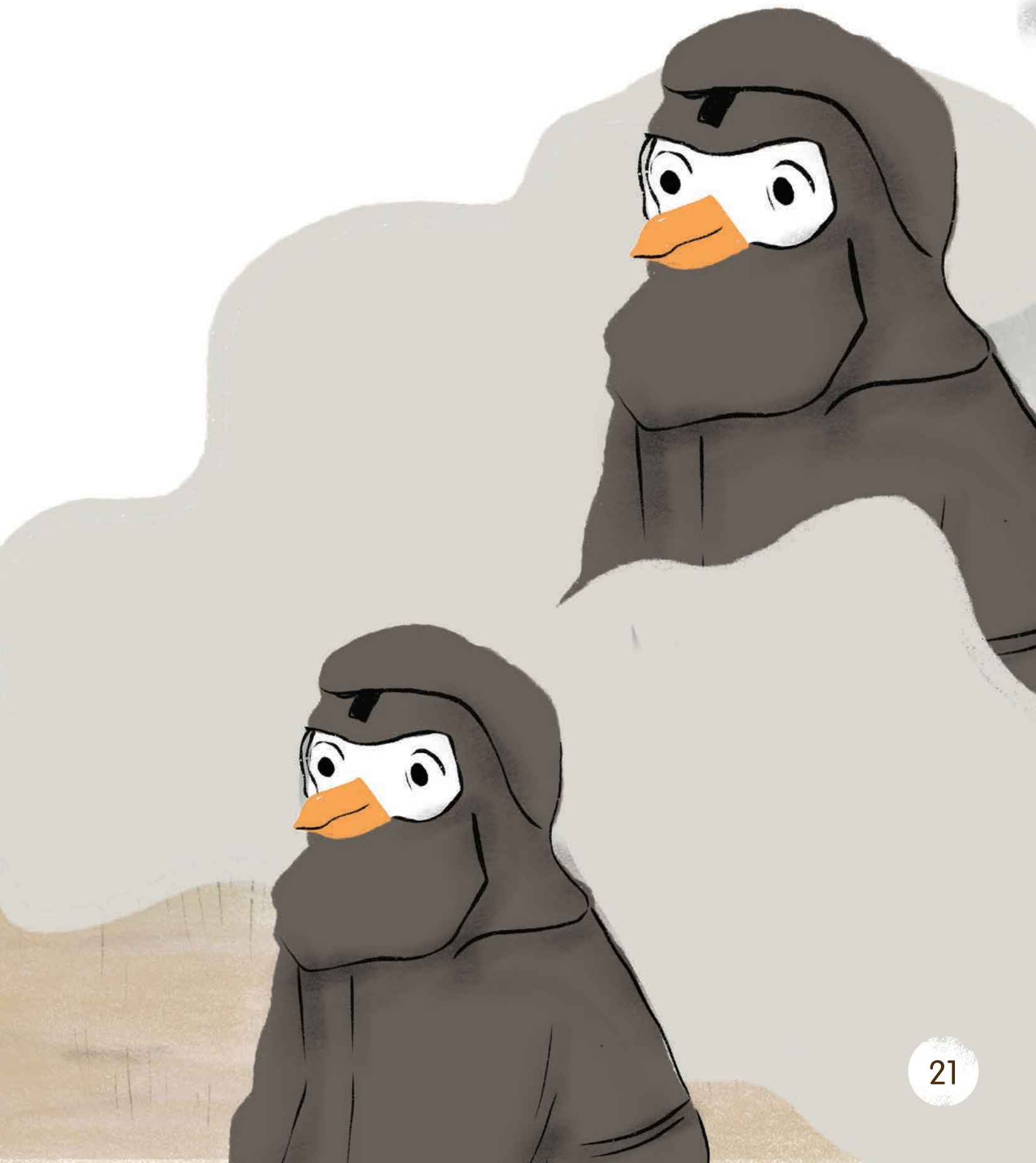
Birden kendisine yaklaşan gölge
kuşun bir itfaiyeci olduğunu fark
etti Deniz ve ona sınıksı sarıldı.
Bu arada kardeşı Güneş de diğerk
gölge kuşun kucağındaydı. Annesi,
babası ve büyükannesi de tam
arkalarından onları takip ediyordu.
İç i çok rahatlamıştı. Gözlerini
kapattı ve sanki bir kuşun kanadında
gökyüzünde uçtuğunu düşündü.

Ama aslında uzun boylu
zürafa aşağı inmelerine yardım
ediyordu. O an bu zürafa
zannettiği şeyin bir yangın
merdiveni olduğunu anladı.
Sonra uzun boylu zürafa, yani
yangın merdiveni yavaşça yere
eğildi ve onları nazikçe bıraktı.
Büyük gölge kuşlar da
gülümseyerek onlara bakıyordu.

Aşağıda onları komşuları, arkadaşları ve doktorlar bekliyordu. Herkes onları kırmızı gözlü bulutlardan korumak için seferber olmuştu. Az önce fil hortumu zannettiği şeylerin de itfaiye hortumları olduğunu anladı.

Ateş gözlü kırmızı bulutlar kocaman hortumdan çıkan suyla birlikte uzaklaşmaya başlamıştı. Yanlarına yaklaşan doktorlar onları muayene ettiler, ne mutlu ki hepsi sağlıklıydılar.

İtfaiyeciler onlara oturabilecekleri rahat koltuklar
ve sıcak tutacak battaniyeler getirmişlerdi.
Bir süre orada kaldılar.

Neyse ki evlerinin her yeri kırmızı gözlü bulutlar tarafından işgal edilmemişti. Sadece mutfak ve salonlarında hasar vardı. Gece ilerleyen saatlerde teyzelerinin evine gittiler. Evleri tamir edilip temizlenene kadar orada kaldılar. Teyzelerinde kaldıkları günlerde kuzenleriyle oynuyor, birlikte büyükanneden masallar dinliyorlardı.

Günler geçiyordu. Ama Deniz de Güneş de evlerine dönecekleri günü iple çekiyorlardı. Bir kaç gün sonra anne ve babası heyecanla yanlarına geldi. "Hadi bakalım çocuklar, müjdemizi isteriz. Size güzel bir haberimiz var." dediler. Evet sonunda evlerine gidebileceklerdi. Ertesi gün teyzesiyle ve kuzenleriyle vedalaştılar ve hep birlikte evlerine döndüler.

Evlerinde bazı eşyalar
yenilenmişti. Bu yeni bir
tanışma heyecanıydı.
Deniz ve Güneş için
Mutluydular.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psikoeğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

**Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.**